Lietas arhīva Nr. A42-00871-20/46
ECLI:LV:ADRJVTN:2020:0127.A420267619.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Valmierā 2020. gada 27. janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Solveiga Pone,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pārstāvēm /pers. A/ un /pers. B/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2019. gada 4. septembra lēmuma Nr.30.1-22.11/3978 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – Dienests) pieteicējai veica uzņēmumu ienākuma nodokļa auditu par laika periodu no 2015. gada 1. jūlija līdz 2017. gada 30. jūnijam. Audita rezultātā ar Dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019. gada 12. aprīļa lēmumu Nr.30.2-22.8/1841 pieteicējai papildu nomaksai budžetā noteikts uzņēmumu ienākuma nodoklis 6 010 055 *euro*, soda nauda 901 508,25 *euro* un nokavējuma nauda 373 648,56 *euro* (*lietas 61. – 128. lapa*).

2019. gada 21. maijā Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Sestās nodaļas vadītāja pieņēmusi lēmumu Nr.30.4-4.1.7/37097, ar kuru nolemts piedzīt no pieteicējas nokavētos nodokļu maksājumus 6 375 874,22 *euro* (papildus aprēķināto uzņēmuma ienākuma nodokļa summu un nokavējuma naudu) (*lietas 129. – 131. lapa*).

2019. gada 15. jūlijā Dienesta amatpersonas sastādījušas aktu par piedziņas neiespējamību Nr.30.4-4.7.3/527, ar kuru konstatēts, ka Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Sestās nodaļas vadītājas 2019. gada 21. maija lēmumā Nr.30.4-4.1.7/37097 noteikto nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa no pieteicējas nav iespējama (*lietas 166. lapa*).

2019. gada 17. jūlijā Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes direktore izdevusi brīdinājumu Nr.30.4-4.7.3/48493 (*lietas 164. lapa*).

2019. gada 29. jūlijā Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes direktore ir pieņēmusi lēmumu Nr.30.4-4.7.3/50500, ar kuru nolemts apturēt pieteicējas saimniecisko darbību, ierakstīt aizlieguma atzīmi pieteicējas reorganizācijas veikšanai, kā arī izslēgt pieteicēju no Dienesta Pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra (*lietas 143. – 146. lapa*). Pieteicēja Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes direktores 2019. gada 29. jūlija lēmumu ir apstrīdējusi (*lietas 141. – 142. lapa*).

Ar Dienesta 2019. gada 4. septembra lēmumu Nr. 30.1-22.11/3978 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) apstrīdētais lēmums atzīts par tiesisku (*lietas 7. – 14. lapa*).

[2] Pieteicēja, nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, vērsās ar pieteikumu tiesā, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019. gada 12. aprīļa lēmums Nr.30.2-22.8/1841 ietver sodoša rakstura maksājumu (soda naudu), tādējādi to nevar uzskatīt par izņēmumu Administratīvā procesa likuma 185. panta ceturtās daļas 1. punkta izpratnē un ir jāpiemēro Administratīvā procesa likuma 80. panta pirmās daļas noteikumi (administratīvā akta darbības apturēšana).

[2.2] Gan Dienesta 2019. gada 21. maija lēmums Nr.30.4-4.1.7/37097 par nokavēto maksājumu piedziņu, gan Dienesta 2019. gada 15. jūlija akts Nr.30.4-4.7.3/527 par piedziņas neiespējamību no pieteicējas pamatoti ar 2018. gada 5. septembra Dienesta Nodokļu parādu piedziņas Juridisko personu pirmās audita daļas vadītājas lēmumu Nr.30.2-23.33.2/31869 par pieteicējas audita rezultātiem, kura darbība ir tikusi apturēta. Minētais ir pretrunā ar administratīvo tiesību vispārējiem tiesiskas valsts un tiesu normu tiesiskas, precīzas un efektīvas piemērošanas principiem.

[3] Dienests tiesā iesniegtajos paskaidrojumos norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem un turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 185. panta ceturtās daļas 1. punkta nosacījumiem pieteikuma iesniegšana tiesā par administratīvā akta atcelšanu neaptur administratīvā akta darbību gadījumos, kad administratīvais akts uzliek pienākumu samaksāt nodokli, nodevu vai veikt citu maksājumu valsts vai pašvaldības budžetā, izņemot sodoša rakstura maksājumus (naudas sodus un soda naudas).

Administratīvās rajona tiesas tiesvedībā atrodas administratīvā lieta Nr.A420194019, kas ierosināta pamatojoties uz pieteicējas pieteikumu par Dienesta ģenerāldirektora p.i. /pers. H/ 2019. gada 12. aprīļa lēmuma Nr.30.2-22.8/1841 atcelšanu. Atbilstoši Dienesta rīcībā esošajai informācijai pārsūdzētā lēmuma darbība nav apturēta.

Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu pirmās audita daļas vadītājas /pers. J/ 2018. gada 5. septembra lēmuma Nr.30.2-23.33.2/31869 par pieteicējas nodokļu audita rezultātiem, kas galīgo noformējumu ieguvis ar Dienesta ģenerāldirektora p.i. /pers. H/ 2019. gada 12. aprīļa lēmumu Nr.30.2-22.8/1841, darbība daļā par papildus samaksai budžetā noteikto soda naudu tika apturēta saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 185. panta ceturtās daļas nosacījumiem. Savukārt ar minēto lēmumu papildus aprēķināto maksājumu (pamatparāda un nokavējuma naudas) samaksas termiņš budžetā ir iestājies normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā – 30 dienu laikā no dienas, kad saņemts nodokļu administrācijas lēmums par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem (likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32. panta astotā daļa).

Ievērojot minēto, pieteicēja kļūdaini uzskata, ka pieteicējai nav aktuāla nodokļu parāda.

[3.2] Piešķirot Dienestam tiesības apturēt komercsabiedrības saimniecisko darbību, likumdevēja mērķis bija paaugstināt nodokļu kontroles un

administrēšanas efektivitāti un novērst izvairīšanos no nodokļu nomaksas. Šāds tiesiskais regulējums ļauj Dienestam konstatēt konkrētu pārkāpumu un apturēt nodokļu maksātāja saimniecisko darbību, tādējādi aizsargājot sabiedrības intereses no pretlikumīgas rīcības, jo persona, kas izvairās no nodokļu nomaksas, ar savu rīcību nodara zaudējumus valsts interesēm, tātad katram valsts iedzīvotājam. Dienests, veicot nodokļu iekasēšanu, nodrošina, ka valstij ir pieejami finanšu resursi, kurus valdība izmanto, lai īstenotu aizsardzības, sociālās, vides aizsardzības un citas programmas, regulētu ienākumu sadalījumu starp valsts un pašvaldību budžetiem, iezīmētu nodokļu ieņēmumus īpašiem mērķiem un noteiktu valsts ieņēmumu izlietošanas virzienus, lai budžeta resursi atbilstoši prioritātēm tiktu izlietoti pēc iespējas efektīvāk.

Komercsabiedrības, kas pieļāvušas nopietnus likuma pārkāpumus un nevēlas tos labprātīgi novērst, lai sakārtotu saimnieciskās darbības vidi, ir nepieciešams atturēt no turpmākas iesaistes uzņēmējdarbības vidē, jo šādas darbības rada sekas, kas var būtiski aizskart valsts un sabiedrības intereses kopumā.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāves pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā norādītos argumentus.

Tiesas sēdē atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Dienesta pārstāve pieteicējas pieteikumu neatzina, minot rakstveida paskaidrojumos ietvertos argumentus.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.[1] panta pirmās daļas 7. punktu Dienestam ir tiesības apturēt nodokļu maksātāja saimniecisko darbību, ja ir konstatēts, ka nodokļu maksātājs nav samaksājis nokavētos nodokļu maksājumus, kas tiek piedzīti ar lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, un Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.[1] panta otro daļu Dienestam piecu darbdienu laikā pēc iepriekš minētā pārkāpuma konstatācijas rakstveidā jābrīdina nodokļu maksātāju par saimnieciskās darbības apturēšanu. Ja nodokļu maksātājs nav novērsis brīdinājumā norādītos pārkāpumus, 15 dienu laikā pēc minētā brīdinājuma paziņošanas Dienests pieņem lēmumu par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības apturēšanu (likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.[1] panta piektā daļa).

[7] Kā konstatēts šā sprieduma 1. punktā 2019. gada 21. maijā Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Sestās nodaļas vadītāja pieņēmusi lēmumu Nr.30.4-4.1.7/37097, ar kuru nolemts piedzīt no pieteicējas nokavētos nodokļu maksājumus 6 375 874,22 *euro* (papildus aprēķināto uzņēmuma ienākuma nodokļa summu un nokavējuma naudu). Bet 2019. gada 15. jūlijā Dienesta amatpersonas ir sastādījušas aktu par piedziņas neiespējamību Nr.30.4-4.7.3/527, ar kuru konstatēts, ka Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Sestās nodaļas vadītājas 2019. gada 21. maija lēmumā Nr.30.4-4.1.7/37097 noteiktā nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa no pieteicējas nav iespējama.

2019. gada 17. jūlijā Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes direktore izdevusi brīdinājumu Nr.30.4-4.7.3/48493, kurā pieteicēja brīdināta par lēmuma pieņemšanu par pieteicējas saimnieciskās darbības apturēšanu, ja pieteicēja līdz 2019. gada 25. jūlijam nenovērsīs brīdinājumā norādītos pārkāpumus – nesamaksās nokavētos nodokļu maksājumus.

No 2019. gada 26. jūlija izziņas konstatējams, ka pieteicēja brīdinājumā noteiktajā termiņā nodokļu pārkāpumu nav novērsusi, nav samaksājusi nokavētos nodokļu maksājumus.

Tādējādi secināms, ka ir izpildījušies likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.[1] panta pirmās daļas 7. punktā noteiktie priekšnoteikumi pieteicējas saimnieciskās darbības apturēšanai.

[8] Pieteicēja pieteikumā norādījusi, ka gan 2019. gada 21. maija Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Sestās nodaļas vadītājas lēmums Nr.30.4-4.1.7/37097, gan arī 2019. gada 15. jūlija akts par piedziņas neiespējamību Nr. 30.4-4.7.3/527 pieņemts, pamatojoties uz tādu lēmumu, kuru darbība ir tikusi apturēta.

No lietas materiāliem un Tiesu informatīvās sistēmas datiem konstatējams, ka Dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019. gada 12. aprīļa lēmumu Nr.30.2-22.8/1841 pieteicēja pārsūdzējusi, proti, 2019. gada 15. maijā Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā saņemts pieteicējas pieteikums un 2019. gada 20. maijā ierosināta administratīvā lieta par Dienesta ģenerāldirektora pienākumu izpildītājas 2019. gada 12. aprīļa lēmuma Nr.30.2-22.8/1841 atcelšanu (*lietas 132. – 140. lapa*).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 185. panta pirmo daļu pieteikuma iesniegšana tiesā par administratīvā akta atcelšanu, atzīšanu par spēku zaudējušu vai spēkā neesošu aptur administratīvā akta darbību no dienas, kad pieteikums saņemts tiesā. Taču Administratīvā procesa likuma 185. panta ceturtajā daļā ir noteikti izņēmumi no minētās vispārējās kārtības. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 185. panta ceturtās daļas 1. punktu pieteikuma iesniegšana tiesā administratīvā akta darbību neaptur, ja administratīvais akts uzliek pienākumu samaksāt nodokli, nodevu vai veikt citu maksājumu valsts vai pašvaldības budžetā, izņemot sodoša rakstura maksājumus (naudas sodus un soda naudas).

Kā konstatēts šā sprieduma 1. punktā, ar Dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019. gada 12. aprīļa lēmumu Nr.30.2-22.8/1841 pieteicējai papildu nomaksai budžetā ir noteikts uzņēmumu ienākuma nodoklis, soda nauda un nokavējuma nauda. Pārsūdzot minēto lēmumu tiesā, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 185. panta pirmo daļu un ceturtās daļas 1. punktu netiek apturēta šā lēmuma darbība daļā par nomaksai budžetā noteikto uzņēmumu ienākuma nodokli un nokavējuma naudu. Taču vispārējā kārtība piemērojama attiecībā par sodoša rakstura maksājumiem (Administratīvā procesa likuma 185. panta ceturtās daļas 1.punktā noteiktais izņēmums). Tādēļ Dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019. gada 12. aprīļa lēmuma Nr.30.2-22.8/1841 pārsūdzēšana tiesā aptur tā darbību daļā par pieteicējai noteiktajiem sodoša rakstura maksājumiem – noteikto soda naudu 901 508,25 *euro,* taču saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 185. panta ceturtās daļas 1.punktu Dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019. gada 12. aprīļa lēmuma Nr.30.2-22.8/1841 pārsūdzēšana tiesā neaptur tā darbību daļā par pieteicējai uzlikto pienākumu samaksāt uzņēmumu ienākuma nodokli 6 010 055 *euro* un nokavējuma naudu 373 648,56 *euro*.

No minētā savukārt izriet, ka 2019. gada 21. maija lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu Nr.30.4-4.1.7/37097 izdots par tādu nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, kas noteikti ar spēkā stājušos Dienesta lēmumu, kura darbība nav apturēta. Attiecīgi saistībā ar šāda Dienesta lēmuma izpildi 2019. gada 15. jūlijā tika sastādīts akts par piedziņas neiespējamību. Tādēļ pieteicējas arguments, ka gan 2019. gada 21. maija Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Pirmās piedziņas daļas Sestās nodaļas vadītājas lēmums Nr.30.4-4.1.7/37097, gan arī 2019. gada 15. jūlija akts par piedziņas neiespējamību Nr. 30.4-4.7.3/527 pieņemts, pamatojoties uz tādu lēmumu, kuru darbība ir tikusi apturēta, ir atzīstams par nepamatotu.

[9] Pieteicējas pārstāves tiesas sēdē papildus iebilda par pārsūdzētā lēmuma atbilstību Administratīvā procesa likuma 67. panta otrās daļas 5. un 6. punktam, proti, ka pārsūdzētajā lēmumā nav ietverti un vērtēti apstākļi par Dienesta pieņemtajiem lēmumiem audita laikā un pēc lēmuma par audita rezultātiem (Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu pirmās audita daļas vadītājas 2018. gada 5. septembra lēmums Nr.30.2-23.33.2/31869) pieņemšanas, kuru dēļ tika sabojāta pieteicējas reputācija un faktiski tika apturēta pieteicējas darbība.

Izvērtējot pārsūdzēto lēmumu, tiesa konstatē, ka pārsūdzētajā lēmumā ir ietverts faktu konstatējums atbilstoši Administratīvā procesa likuma 67. panta otrās daļas 5. punktam, kā arī atbilstoši Administratīvā procesa likuma 67. panta otrās daļas 6. punktam ir ietverts pamatojums, tostarp lietderības apsvērumi.

[10] Attiecībā par pieteicējas argumentu, ka pārsūdzētajā lēmumā nav vērtēta pārsūdzētā lēmuma izdošanas lietderība kopsakarā ar Dienesta pieņemtajiem lēmumiem audita laikā un pēc lēmuma par audita rezultātiem izdošanas, tiesa no pieteicējas pārstāves tiesas sēdē iesniegtajiem pierādījumiem konstatē, ka audita laikā un pēc lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanas Dienests ir izdevis vairākus lēmumus saistībā ar lēmuma par audita rezultātiem izpildes nodrošināšanu.

Proti, pirms lēmuma par pieteicējai veiktā audita rezultātiem pieņemšanas 2018. gada 4. septembrī Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes direktora p.i. ir pieņēmusi lēmumu Nr.23.16-15/31638 (*lietas 194. – 195. lapa*).

No Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu pirmās audita daļas vadītāja 2018. gada 5. septembra lēmuma Nr.30.2-23.33.2/31869 konstatējams, ka pieteicējai 2018. gada 23. augustā nosūtīta informācija par auditā konstatēto, kā arī aicināta ierasties uz audita nobeiguma sarunu 2018. gada 29. augustā. 2018. gada 28. augustā Dienestā saņemta pieteicējas 2018. gada 27. augusta vēstule, kurā pieteicēja lūgusi papildu laiku dokumentu un informācijas iesniegšanai. Atbildot uz Dienesta 2018. gada 28. augusta uzaicinājumu ierasties uz nobeiguma sarunu 2018. gada 3. septembrī un dokumentu iesniegšanu līdz 2018. gada 5. septembrim (tādējādi Dienests netieši ir norādījis par paredzamo lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanas laiku), pieteicēja cita starpā ir norādījusi, ka audita rezultātā būs spiesta pārtraukt savu saimniecisko darbību (*lietas 53. – 54. lapa*). Savukārt no Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes direktora p.i. 2018. gada 4. septembra lēmuma Nr.23.16-15/31638 konstatējams, ka Uzņēmumu reģistrs 2018. gada 3. septembrī ir informējis Dienestu par to, ka pieteicēja ir pieteikusi izmaiņu ierakstīšanu komercreģistrā, tostarp attiecībā par pieteiktajām izmaiņām dalībnieku sastāvā, kas liecina par iespējamo izvairīšanos no atbildības par Dienesta konstatētajiem pieteicējas pieļautajiem nodokļu pārkāpumiem, it īpaši ņemot vērā, ka pieteicējas vienīgā amatpersona ar pārstāvības tiesībām ir arī pieteicējas vienīgais pamatkapitāla daļu īpašnieks. Tādēļ Dienesta amatpersona atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 26.[1] panta 3.[1] daļai pamatoti pieņēma lēmumu par lieguma piemērošanu pieteicējai komercsabiedrības reorganizācijai, likvidācijai, amatpersonas atsaukšanai un daļu īpašnieka izslēgšanai no dalībnieku reģistra.

Pēc lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanas 2018. gada 7. septembrī Dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes direktora vietniece, Pirmās piedziņas daļas vadītāja ir pieņēmusi lēmumus par izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu Nr.30.4-4.1.2/58253, Nr.30.4-4.1.2/58254, Nr.30.4-4.1.2/58256 un Nr.30.4-4.1.2/58258 (*lietas 182. – 185. lapa*). Ar minētajiem lēmumiem tika apķīlāti pieteicējai piederošie naudas līdzekļi kredītiestāžu kontos audita rezultātā noteiktās budžetā maksājamās summas apmērā (9 117 648,04 *euro*), tika ierakstīta aizlieguma atzīme komercķīlu reģistrācijai, pārreģistrācijai, pārjaunošanai un grozīšanai, kā arī tika apķīlāti pieteicējai pienākošies naudas līdzekļi pieteicējas deklarēto sadarbības partneru SIA /Nosaukums B/ un SIA /Nosaukums C/ kontos.

Izvērtējot aplūkotos pieteicējas pārstāves tiesas sēdē iesniegtos lēmumus, secināms, ka aplūkotajiem lēmumiem nav ietekmējošas nozīmes pārsūdzētā lēmuma izdošanā. Kaut arī Dienests ir piemērojis minētos izpildes nodrošinājuma līdzekļus, no 2019. gada 15. jūlija akta par piedziņas neiespējamību Nr.30.4-4.7.3/527 konstatējams, ka nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa no pieteicējas nav bijusi iespējama.

Papildus norādāms, ka gadījumā, ja pieteicējai bija iebildumi par iepriekš aplūkotajiem Dienesta amatpersonu pieņemtajiem lēmumiem, pieteicējai saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 22. panta 2.[1] daļu un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37. panta sesto daļu bija iespēja vērsties ar sūdzību pie Dienesta ģenerāldirektora. Minēto lēmumu tiesiskums nav izvērtējams izskatāmās lietas ietvaros.

[11] Kā konstatēts šā sprieduma 6. punktā, lai, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.[1] panta pirmās daļas 7. punktu, izdotu administratīvo aktu par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības apturēšanu, Dienestam ir jākonstatē šādi obligāti priekšnoteikumi: 1) nodokļu maksātājs nav samaksājis nokavētos nodokļu maksājumus, kas tiek piedzīti ar lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu; 2) Dienesta rīcībā ir apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību; 3) Dienests ir izdevis rakstveida brīdinājumu par saimnieciskās darbības apturēšanu, nosakot pieteicējai termiņu saistību izpildei, bet noteiktajā termiņā pārkāpums nav novērsts, saistības nav izpildītas. Izskatāmajā gadījumā ir izpildījušies visi priekšnoteikumi pārsūdzētā lēmuma izdošanai. Tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir izdots, ievērojot Administratīvā procesa likuma 67. panta otrās daļas prasības, pārsūdzētais lēmums satur visas obligātās administratīvā akta sastāvdaļas.

Apkopojot iepriekš minēto un izvērtējot pārsūdzēto lēmumu kopumā, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu, 289.-291. pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2019. gada 4. septembra lēmuma Nr. 30.1-22.11/3978 atcelšanu

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese (personiskais paraksts) S. Pone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____ S.Pone

Valmierā 2020. gada 27. janvārī